

малката степен на разсейване е признак за наличие на въздействия, които формират приблизително единно поведение на единиците в съвкупността. Характерно за тези въздействия е, че са влияли върху по-голямата част от единиците с една и съща сила, по един и същи начин. Обратно, по-голямата степен на различие между тях означава, че част от единиците търпят влияния, различни по сила и посока. Съпоставянето на степента на разсейване на единиците по даден признак в една съвкупност с разсейването по същия признак, но на единици от друга съвкупност позволява да се направят определени изводи.

Средната аритметична и стандартното отклонение са напълно достатъчни за дефиниране само на нормалното разпределение. Но много често в практиката се срещат статистически съвкупности, чиито единици нямат нормално разпределение (Alexiev, 2005). В тези случаи е необходима допълнителна информация за формата на разпределението, която средната аритметична величина и стандартното отклонение не могат да дадат. Поради характера на своята конструкция тези параметри не могат да покажат посоката и силата на онези систематични и несистематични въздействия, които търпят само част от единиците. Действително измерителите на статистическото разсейване, в частност стандартното отклонение, се влияят и от въздействия върху част от единиците, но те не могат да отделят и измерят техния ефект. Тази задача се решава от коефициента на асиметрия. За този параметър обикновено само се казва, че измерва степента на отклонение на емпиричното разпределение от съответното нормално по отношение на симетрията (Венецкий, Венецкая, 1979; Гатев, 1986). Това обяснение може да се смята за недостатъчно в смисъл, че остава открит въпросът за част от въздействията, които единиците са изпитвали в процеса на тяхното възникване и формиране. В тази насока е важно да се отбележи, че с помощта на коефициента на асиметрия се установява:

1. Наличието и силата на въздействия, на които са подложени само част от единиците на изследваната съвкупност.

2. Сумарната посока на тези въздействия, в резултат на които се получава лява (отрицателна) или дясна (положителна) асиметрия.

Тези две познавателни възможности на разглеждания измерител се дължат на неговата конструкция. Повдигането на трета степен на разликите в числителя позволява да се запази знакът на разликата (плюс или минус). В случаите, когато част от единиците търпят влияния, обуславящи по-ниски стойности на резултативния признак в сравнение с повечето от единиците, се формира отрицателна асиметрия. В другия случай, когато върху част от единиците въздействат специфични фактори, обуславящи по-високи стойности в сравнение с тези за преобладаващата част, се наблюдава положителна асиметрия. Колкото по-силни са специфичните въздействия, толкова